

Nadaljnja beseda o jeziku in njegovem izvoru

9. november 1875 [Skrivnosti življenja](#)

O tem naslovu sem ti že podal nekaj besed, sedaj pa ti želim pokazati to besedo »jezik«, z drugega vidika. Z njenim raztolmačenjem bom Jaz ponovno dokazal učenjakom vašega sveta, da v resnici sploh nič ne vedo, ali vsaj, da so njihovi zaključki v nekaterih primerih popolnoma napačni.

Glejte, če v splošnem vprašate filologe ali jezikoslovce, kje ima jezik svoj izvor ali kako se je le-ta razvil, preprosto odgovorijo: »Jezik, kot potrebno sporočanje med ljudmi, je bil najprej omejen na nekaj besed. Šele s stopnjevanjem njihove kulture, z naraščanjem njihovih vsakodnevnih potreb, so bili prisiljeni, da izumijo nove besede. Tako so se postopoma oblikovali jeziki sveta, v skladu z razumevanjem posameznikov in ljudstev.«

To je na kratko celoten rezultat vsega jezikoslovnega raziskovanja. Komur zadošča se lahko zadovolji s tem.

A ker Jaz razmišljam drugače in imam drugačne namene s svojimi zemeljskimi otroci, kot da bi jih odslovil s takšno modrostjo, boste prav danes ponovno prejeli od Mene sporočilo o splošno poznani besedi, namreč o »jeziku«. Marsikateri izmed vas jih govori več in se lahko z njimi izraža, ne da bi kdajkoli duhovno raziskal, kako so se jeziki v splošnem, namreč njihova pravilna, dobro premišljena zgradba, razvili tako, kot nekatere izmed njih poznate iz antike in novega veka.

Sedaj glejte, tukaj vam bom zastavil vprašanje rekoč: »Ali niste še nikoli premišljevali o tem, kako je možno, da je jezik nastal, z vsemi svojimi glagoli, pridevniki in zaimki, itn, z vsemi svojimi sklanjatvami, spreganji in variacijami? Ko pa je vendar značilno, če gledamo samo glagole, logično zaporedje, pravilno razmišljanje in kjer so najbolj raznolika dejanja v vseh mogočih obdobjih urejeno označena?

Ali vas še nikoli ni prešinila misel, kako je mogoče, da so se prvotni ljudje in njihovi prvi potomci že tako izražali na takšen način, da so bila njihova sporočila medsebojno razumljiva in v skladu z njihovimi potrebami?«

Gotovo niti pomislite ne, da bi se prvi ljudje, preden so odprli usta, da bi govorili, sprva miselno ukvarjali s slovnico.

No, če sedaj jezik gledate s tega vidika in ga primerjate s prej omenjenim stavkom vaših jezikoslovcev, bi se v vaših glavah vendarle lahko pojavili nekateri dvomi. Vi in vaši učenjaki jih ne boste mogli tako zlahka razrešiti, kajti edino Jaz sem jih možen razplesti.

Da bi bila ta lekcija za vas poučna in razumljiva, MI morate slediti na drugo področje, kjer moram začeti z drugačnimi vprašanji, katerih odgovori bodo vodili v pojasnitvi vprašanja jezikov.

Mar vi, Moji otroci, mislite, da v časovnem obdobju, ko je bil ustvarjen vaš svet, niso še obstajali nobeni drugi sončni sistemi? Ali menite, da je celotno vesolje nastalo naenkrat, se pravi vključno z najbolj oddaljenimi lupinastimi oblami, katere vaše oči z

najbolj prodornimi teleskopi le trudoma odkrijejo, ko se vam dozdevajo kot blede meglice, vse do vašega planetarnega sistema z njegovim soncem in planeti, lunami in kometi, ki krožijo okoli njega?

Na to vam moram Jaz odgovoriti, da se je stvarjenje celotnega vesolja izvajalo, in se bo večno nadaljevalo, edino postopoma in v dolгих časovnih obdobjih. Z drugimi besedami, da vam podam primer, tako, kakor se danes rastlina oblikuje iz semena in ponovno seme iz rastline.

Na takšen način so nastali svetovi, sonca, planeti in kometi in nastajajo še dandanes. Kajti na prav takšnem procesu stvarjenja je utemeljena in ustaljena neskončnost. Tako se vse, tako najmanjše, kakor tudi največje, nadomesti in dopolni samega sebe!

Tako se je vaš sončni sistem oblikoval iz drugih sistemov in etra ter je sprva eone časa kot komet krožil v etru. Tam je vsrkal vse potrebno za obstoj njegovega lastnega sveta in iz njega nastajajočih zemelj in lun. Potem so morale zemlje in lune preiti skozi svoja lastna kroženja, medtem ko se kometi gibljejo k oblikovanju novih obel, dokler ne postanejo primerni za živa bitja, kakor vidite na vaši lastni zemlji. Tam se, mimogrede, oblikovalna in razvojna obdobja niso zaključila, ampak tako vaša zemlja, kakor bitja, ki na njej živijo, vedno napredujejo na višjo stopnjo, uklanjajoč se spodbudi, ki jih priganja naprej. Končno bo tudi za njih prišel čas, ko bo materialna zemeljska obla s svojimi prebivalci postala bolj duhovna, bolj eterična!

Ti naštetí svetovi in vesoljni sistemi, ki tvorijo materialno zgradbo vesolja, so in so morali vsi preiti skozi prav ta proces in se še vedno spreminjajo ter izpopolnjujejo.

Obstajajo svetovni sistemi, katerih število ni mogoče izraziti s številkami, ki so vam na razpolago, niti z njimi ni možno podati njihovega trajanja.

Ustvarjeno je bilo na milijone svetov in so izginili, še preden je vaše sonce, kot svetla, kometu podobna zvezda, krožilo v etrskem prostoru. Ti svetovi in sonca so bila, in so še vedno, naseljena z bitji, ki se močno razlikujejo po fizični in duhovni zgradbi.

Duhovi iz velikega duhovnega kraljestva so se dali utelesiti v teh svetovih z namenom, da bi le-ti kot preskusna šola pospešili njihovo napredovanje. Tako jih bodo bolj poduhovljeni ponovno zapustili in se bodo na ta način lahko postopoma približali k Meni, od koder so vsi izšli. Takšna veriga ali povezava med duhovnim kraljestvom in vesoljem je obstajala vsepovsod.

Tako kot duhovi, utelešeni kot bitja na različnih svetovih, izpolnjujejo svoje poslanstvo, je tudi to zahtevalo jezik kot sredstvo sporočanja. Ta je, v skladu z razumskostjo prebivalcev, ponekod zahteval mnogo besed in glasov, drugod pa manj, s katerimi je izražal njihove misli. Kolikor milijonov svetov obstaja, toliko

milijonkrat so različni njihovi jeziki med seboj.

To ovijanje, utelešenje duhov, preseljevanje duš z ene zvezde na drugo, vedno na prostovoljni osnovi, je bilo in je še vedno prisotno. Tako so prva človeška bitja na zemlji prišla že z določeno duhovno jezikovno sposobnostjo. Vendar pa slovnična zgradba jezika ni bila njihova lastna zasluga, temveč njihovo nasledstvo iz drugih svetov.

Tako je na vaši majhni zemeljski obli nastalo na tisoče jezikov, ki so vam do sedaj poznani, kakor tudi njihove različice. To so samo začetki jezikov, ki so jih duhovi prinesli iz drugih svetov. In ti so se tukaj postopoma, v skladu z zahtevami in s stopnjo kulture različnih ljudi, izoblikovali v vaše žive jezike.

Tako vidite, da je vsak jezik, čeprav poln napak, vedno oblikovan v skladu z razumnimi načeli, ki niso kar tako zrasla na vašem zelniku. Temu se je kasneje še pridružila potreba, da bi se govorjena beseda zapisala, kar je imelo za posledico znakovni in slikovni, torej pisani jezik.

Iz tisočerih in tisočerih so duhovi prihajali na ta majhen planet, deloma že v času nakazovanja njegove bodoče duhovne pomembnosti. Mnogi so prišli pozneje, ko sem Jaz iz te zemlje naredil mesto Moje milosti, kjer sem kot Človek želel postaviti največji vzgled ponižnosti in strpnosti vsem duhovnim bitjem, ki materialno ali nematerialno živijo v celotnem vesolju.

Tako so nastali jeziki, ki jih je nato izboljšal človek, katerega višji življenjski namen je bil, da jih izboljšuje in jih prilagodi zahtevam ljudi, v skladu z njihovim lastnim kulturnim napredkom.

Na ta način so se iz posamičnih materinih jezikov oblikovale njihove različice. Najprej le kot narečja, kasneje kot samostojni jeziki, glede na to, kako bolj ali manj pomembno družbeno in državniško stopnjo so ljudje zavzeli v socialnem življenju.

To je opis celotnega zgodovinskega in državnega poteka, kako so nastali jeziki, dlje časa obstajali in ponovno potonili v pozabo, ali pa se tako spremenili, da od njihovega izvirnega materinega jezika ni glede na to, kako so ljudje kulturno napredovali ali nazadovali.

Potem, ko so pri vseh ljudstvih vedno samo posamezni ljudje tisti, ki odločilno vplivajo na duhovni in materialni napredek ljudstev, in so ti ljudje bili večinoma duhovi, ki so prišli iz boljših svetov, tako naletite v zgodovini tudi na posamezne narode v siju najvišje duhovne omike ali materialnega napredka. Vendar pa sta jim bodisi domišljavost zaradi sreče ali pa nazadovanje v živalska poželenja preprečevala njihov nadaljnji razvoj.

Utelešenje boljših duhov je postalo manj pogosto in zamenjali so jih nižji duhovi, ki so potem postopoma povzročili propad ljudi in jih pomagali spraviti ob živce.

In tako sedaj vidite, kako so narodi, ki so nekoč uživali veliki vpogled v Moje skrivnosti narave, postali poživaljeni ter se vdajajo samo najnižjim poželenjem in materialnim koristim. In od vse veličine prednikov je v najboljšem primeru ostalo nekaj sledi v jeziku, pričajoč o sposobnostih, ki so tukaj delovale, da bi vodile ljudi po njihovi duhovni poti. Vendar sedaj nima nihče niti energije niti volje za to.

Takšne primere vidite v Indiji, Perziji, Egiptu, tudi pri narodih v Ameriki, katerih sledi so že davno izginile iz zemlje.

In tako, Moji otroci, vaš jezik še ni zadnji, ki se bo zaključil na tej zemlji, sledil mu bo še bolj čustven, bolj duhoven jezik. Ljudje se ga bodo naučili šele takrat, ko bo nekoč njihovo približevanje duhovnemu kraljestvu potekalo tako svobodno, da bo vstopanje vanj ali iz njega samo nežen prehod in rahlo presnavljanje, in bodo inteligentne zahteve utelešenih človeških bitij v večjem sozvočju s tistimi od duhov v onostranstvu.

Sedaj je tako, da vaš jezik, naj si ga predstavljate še tako omikanega in bogatega z izrazi, vendarle do sedaj še nima besed za mnoge občutke in čustvena stanja, ki jih želite izraziti, kot na primer v najbolj vzvišenih trenutkih najvišjega zanosa prve ljubezni, ali slovesa, ali ponovnega snidenja, ali celo ko želite dati besedni izraz harmoničnim akordom in zvokom. Koliko si tedaj želite izraziti z eno samo besedo! Vaš jezik pa se mora v najboljšem primeru zadovoljiti s pogledom polnim blaženosti, stiskom roke, objemom. Kajti vaše besede so namreč preveč revne in niso niti najmanj zmožne izraziti tega, kar je napisano v žarečih besedah duha v vaši duši in doseže vrhunec v besedi »ljubezen«; vendar se ne more natančno opisati.

Ker se vse to lahko pogosto dokaže iz vaših lastnih izkušenj, lahko iz tega sklepate, da človeška bitja še niste zadnja na veliki lestvici duhov in da je nad vami še veliko stopenj. Prav tako vaš jezik ni edini in obstaja še veliko drugih načinov izražanja, o katerih ne morate imeti nobene predstave, dokler ste še vedno duše obdane z materijo.

Vedno morate imeti v mislih, da bolj, kot lahko vaše duhovno izostrene oči zaznavajo večje, še bolj blažene stvari, in bolj kot se bodo nekoč razprostirala čudesa duhovnega sveta, bolj boste potrebovali tudi izraze, da jih boste lahko ustrezno izrazili. Torej: višje, kot je stališče, bolj duhoven je jezik, ker tamkaj ne gre več za zunanjo obliko, temveč za duhovno vsebino.

Kot sem povedal že v začetku, je to enak proces, ki povzroča, da iz rastline zraste seme in iz semena rastlina. Tako se tudi v velikem vesoljnem kraljestvu duhovne inteligence iz enega jezika razvije spet drugi. Le-ta vedno napreduje, v skladu z duhovnimi zahtevami, vse od pokvarjenega narečja podeželskih prebivalcev, do

najčistejšega izražanja izobražene osebe.

Ta razlika, čeprav smo se jo tukaj le narahlo dotaknili, je v duhovnem smislu v načinu izražanja, ter v izoblikovanju jezika med razumnimi bitji velika, obširna in ne pozna meja. Kajti jezik, ki je izraz duhovno neskončnih pojmov, je lahko in tudi mora biti neskončen v svoji razširitvi in izpopolnjevanju.

Tako jezik ni, kot verjamejo učenjaki, od jezikoslovcev sestavljen zmazek, temveč nasledstvo iz drugih svetov. V večini primerov je bilo nujno marsikaj izpustiti, ker bodisi duhovne zmožnosti ljudi tega niso potrebovale, ali pa zato, ker sta se celo obkrožujoča narava in stopnja omike na zemlji razlikovali od tistih, ki obstajajo na oblak, od koder so vaši potujoči duhovi prinesli te jezikovne elemente.

Vedno je človeška domišljavosti tista, ki je prepričana, da so ljudje vse ustvarili; da vedo, kako cepiti rastline, da povzdigujejo živali na višje stopnje, če bi bilo mogoče, celo na stopnjo človeka! Ljudje verjamejo, da lahko vse to dosežejo, ne da bi premislili, da tisto, kar sem Jaz ustvaril, ne morejo niti oplemenititi niti bolje vzgojiti!

Že v eni sami besedi je skrito toliko globokega, toliko označujočega, da to lahko sluti samo globok mislec, ne da bi bil zmožen kadarkoli dognati, koliko več je tega v celotni zgradbi jezika, kjer bi, brez človeškega prirejenega daru za izražanje, jezikoslovci bili pogosto v dvomih, kar bi označili dejanje v vseh njegovih možnih različicah.

Bodite prepričani, nihče od vaših profesorjev ne bi bil nikoli zmožen iznajti že samo glagol »biti« z vsemi njegovimi različnimi časi.

Samo razmislite o tem, kar je bilo pravkar povedano in zlahka boste spoznali, da je nekaj povsem drugega, če človek raziskuje obstoječ jezik, ali če iznajde povsem novega, ne da bi posnemal stare jezike. To je za vas človeška bitja nemogoče!

Zaradi tega sem vam Jaz dal to besedo, da bi iz nje znova spoznali, kako pičlo, kako omejeno je vaše znanje in kako napačen je ponos vaših učenih ljudi. Kajti gledano v pravi luči, ste sami dosegli zelo malo novega, temveč je večina vsega tega dar Moje milosti. Ta gleda dlje in je tudi povsod in je vselej vedela kaj dela, kako kaj doseči ob pravem času, in kakšna sredstva so za to potrebna.

Duhovni element, ki je neločljivo povezan z materialno naravo, je tudi prisoten v jeziku, ker je ta mišljen za to, da bi nekega dne služil kot način izražanja duhovno jasnovidnemu ali prerojenemu človeku.

Ta jezik mora torej v sebi nositi vse, da bi zadostil takšni potrebi, in prav zaradi tega je jezik s svojo slovnico ali pravili oblikovan razumno in dosledno tako, da je prerojeni osebi vedno na razpolago prava beseda za določen pojem.

Potem, ko bodo vsi ljudje nekoč morali biti prerojeni, da bi poselili bodočo poduhovljeno zemljo, se mora tudi njihov jezik postopoma prilagoditi tem duhovnim zahtevam, se postopoma poduhoviti, da bi nazadnje za najbolj vzvišene občutke v

jeziku tudi obstajali ustrezni izrazi.

Miniti je moralo na milijone svetov in milijone let, med katerimi so se morali jeziki pripraviti za prihodnost. Celotni rodovi šele sedaj žanjejo prednosti zmožnosti, da v dobro ustrojenem govorjenem ali pisanem jeziku izražajo, kar ustreza njihovim duhovnim potrebam in ne bo koristilo samo sedaj živečim, temveč tudi njihovim kasnejšim potomcem.

Tako naj vam tudi ta beseda znova poda dokaz, da milost vašega Očeta ne izpusti nobene priložnosti, da po eni strani obrzda vaš neumen človeški ponos (ali napuh) in da vam po drugi da sredstva, s katerimi boste dojeli duhovno vesoljno kraljestvo, kar je prav po vsem slišanjem, vidnem in občutenem, dan samo jezik, edinole »beseda«. Na ta način se lahko sporoči tudi drugim, česar so posamezni posvečeni, ki so imeli osebni stik z duhovnim svetom, bili deležni v mnogih urah samote, ko je ljubezen Očeta dala šibkim otrokom občutiti Njegovo milost in jim je pokazala, kako je bilo pred eoni let posajeno seme za to, kar šele sedaj dozoreva za žetev! Amen.

[Gottfried Mayerhoffer](#)